

Quina pujada aquest carrer! Deien que hi posarien una escala mecànica, com ho han fet en altres barris. Ja fa anys que ho esperem i mai arriba. Aquest matí tot pujant m'he aturat uns moments a respirar i allí l'he vist: un infant d'uns deu anys. Assegut a terra amb els braços creuats i les mans tapant-se la cara. M'hi fixo, està plorant. Unes gotes ben gruixudes li rellisquen galtes avall.

Al principi no he aconseguit que em parlés. Algunes vegades em mirava interrogant, com si vingués d'una realitat o un somni molt llunyans.

- Diga'm, si us plau, que et passa? Què no et trobes bé? Vols que cridi als teus pares?
- ... He trencat la guardiola!!
- Has trencat la guardiola?
- ... Era un regal del meu avi i cada setmana hi posava algun euro.
- I com és que l'has trencada?
- Volia donar els diners a la senyora Pilar...
- I qui és la senyora Pilar?

En aquests moments ha vingut una noia que sense dubte era la seva germana gran. L'ha agafat, i amb paciència i un mocador li ha eixugat les llàgrimes. Diu:

- Saps que ha passat? Avui han desnonat de casa seva a la senyora Pilar, una veïna nostra. Primer li van tallar la llum, després l'aigua i avui l'han tret de casa. El meu germà li volia donar el que tenia a la guardiola, però amb els crits, la gent, les presses, els euros han anat per terra, i quan hem recollit uns quants, ella ja havia marxat.

També jo he hagut de fer un esforç per no plorar.

PER MEDITAR.

- 1.- Una mirada al nen. Què em suggereix? Com el veu el Senyor? Puc aprendre d'ell ?
- 2.- Una mirada a la senyora Pilar. Com puc imaginar una situació com aquesta? Si em passés a mi què sentiria? Puc fer alguna cosa per les persones desnonades o en risc de ser-ho?
- 3.- Una mirada als responsables que detecten el poder. Quines penso que són les seves prioritats? Quin el seu futur segons Isaïes?

Isaïes 5, 8-9 Ai dels qui, a costa dels veïns, engrandeixen les cases i els camps! Aviat no quedarà lloc per a ningú, habitareu sols en el país. Escolteu què m'assegura el Senyor de l'univers: «Totes aquestes cases grans i boniques es tornaran una ruïna; ningú no habitarà aquests palaus.

Pregària per a uns i altres. Què ens cal canviar a tots plegats?

Jesús Renau sj